

РЕШЕНИЕ

№ 5618

гр. София, 20.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав,
в публично заседание на 07.10.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Николова

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **6530** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК вр. чл. 38 ал.7 от ЗЗЛД.

Образувано е по жалба вх.№ ППН-02-372#19/19/29.06.20г на [фирма]-С. с представляващи ИД-Т.Г.К. и прокурист-Т.А. против Решение № ППН-02-372/2019/08.06.20г на КЗЛД.

В жалбата се сочи, че решението е нищожно/подписано само от трима от членовете на КЗЛД/, евентуално незаконосъобразно / постановено в нарушение на проц. и мат.закон, при неспазена форма и в противоречие с целта на закона/. Твърди се, че не е извършено посоченото в жалбата нарушение от страна на Банката, като се моли за обявяване на решението за нищожно или отмяната му като незаконосъобразно, както и за присъждане на разноски. Сочи се, че Банката като задължен субект по чл. 4 от ЗМИП е длъжна да събира и обработва определен обем лични данни в изпълнение на Закона за платежните услуги и платежните системи и подзаконовите актове по неговото изпълнение, като соченият в Решението- Регламент /ЕС/ 2015/847/относно информацията, придружаваща преводите на средства/ установява само минималния обем лични данни, придружаващи превода на средства между институциите, обслужващи наредителя и получателя на паричния превод и не дерогира задължението на Банката да спазва останалото общностно и национално законодателство.КЗЛД е конституира страните в адм. производство неправилно, като освен БНБ, като заинтересована страна е следвало да се конституира и Председателят на ДАНС/основен контролен орган по Закон за мерките срещу изпирането на пари/.КЗЛД не е преценила всички действащи норм.актове в сферата, а е коментирала

единствено чл. 4 и частично чл. 5 от Регламента.КЗЛД смесва събраните лични данни на клиента като платец по платежната операция/идентификация на клиента/ и информацията за платеща, която следва да придружава междубанковия превод.Събраните от Банката лични данни на клиента са послужили само за идентификация на същия при платежната операция и са отразени само на двата екземпляра на вноската бележка, но не се изпращат на получателя на превода и неговата банка.В случая получателят на превода- К. на ЧСИ, е получила само имената на платеща и уникален идентификатор на трансакцията.КЗЛД не е взела предвид ал.4-6 от чл. 4 на Регламента; чл. 23 ал.1 от Наредба № 3/18г на БНБ за условията и за реда за откриване на платежни сметки, за изпълнение на платежни операции и за използване на платежни инструменти /издадена на основание ЗПУПС/; чл. 10 т.1, чл. 11 ал.1 т.3 и ал.2 т.2 и чл. 53 от ЗМИП.Конкретната платежна операция е била внасяне в брой на сума по сметка на К. на ЧСИ, в интерес на самия клиент е да има по-голям обем негови лични данни, за да може при проблем за извършване на операцията –сумата да му бъде възстановена от Банката.Решението е постановено при превратно упражняване на оперативната самостоятелност на КЗЛД, което е в противоречие с целта на закона.Диспозитивът е неясен. В съд.заседание юрк. Й. поддържа жалбата и моли юриск.възнаграждение да се присъди в мин.размер.

Ответникът КЗЛД се представлява от юрк.А., който оспорва жалбата, моли за отхвърлянето ѝ като неоснователна и присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Сочи, че събраните лични данни относно личната карта на клиента са прекомерни дори спрямо чл. 23 от Наредба № 3/18г на БНБ и е нарушен принципа за снемане на данните до минимума съгл. Регламента. Именно поради множеството правни регулации относно дейността на Банката като такава, диспозитивът на Решението е общо формулирано относно задълженията ѝ като администратор на лични данни.

Заинтересованата страна БНБ/конституирана от Съда само поради факта, че е била з.страна в адм. производство/ изразява становище за основателност на жалбата и нищожност/незаконосъобразност на обж. Решение.Сочи се, че Решението не е подписано от Председателя на КЗЛД, като не са приложени и тълкувани правилно нормите на чл. 4 т.6 вр. § 1 т.20 от ЗПУПС /относно наличен паричен превод/, чл. 54 ал.1 т.5 от ЗПУПС/за възстановяване на сума, непотърсена от получателя ѝ/, нормите на Наредба № 3/18г на БНБ, чл. 5 §1 б.“в“ и §2 б.“б“ и чл. 4 от Регламента , чл. 4 вр. чл.53 вр. чл. 65 ал.1 от ЗМИП.Последващото представяне на платежното нареждане от страна на клиента -на К. на ЧСИ, е ирелевантно.

Заинтересованата страна Т. Н. М. се представлява от адв. Р.М., който оспорва жалбата, моли за отхвърлянето и присъждане на списък на разноски. Сочи се, че БНБ не следва да е заинтересована страна в производството, а събраните при превода лични данни на М. са прекомерни/още повече, че платежното ѝ ще стане достояние на публичен орган като получателя на сумата- К. на ЧСИ./В писмени бележки се допълва, че Банката е администратор на лични данни и следва да е ответник в адм.производство.Банката не оспорва, че лицето, обработило личните данни на клиента, действа от името на Банката. По делото и в адм.производство няма спор по фактите, като в адм.производство са взели участие легитимни страни, КЗЛД е оправомощеният орган по Регламента.Решението не е нищожно, както се твърди в жлабата, като е подписано от тримата членове на КЗЛД, участвали в провееното открито заседание за разглеждане на жалбата.Неоснователно е възражението от

жалбата за неяснота на диспозитива и за проц.нарушения в адм. производство. Неоснователно е и възражението за неправилно конституиране на страни/излишно конституирана БНБ, а не е конституиран ДАНС/. ЗМИП е неприложим за паричен превод от 18лв/неприложим е и чл. 5 от Регламент /ЕС/ 2015/847/ , както и ЗПУПС и Наредба № 3/18г на БНБ. Приложими са ДФЕС/чл. 63 относно свободно движение на капитали/, Регламент /ЕС/ 2015/847/с основна цел- предотвратяване,разкриване и разследване на изпирането на пари или финансиране на тероризма/, както и Регламент 2016/679 /Общ Регламент относно защитата на личните данни/, които са с предимство пред нац.законодателство.

С Определение № 5273/14.07.20г/необжалваемо/, Съдът е отхвърлил искането на жалбоподателя - в съд.производство да се конституира тепърва като заинтересована страна Председателя на ДАНС.

Съдът намира жалбата за допустима, като депозирана в срока и съобразно изискванията на АПК, пред надлежния съд, от лице с активна проц.легитимация/адресат на акта/, срещу инд.адм.акт по см. на чл. 21 от АПК и спец. ЗЗЛД, поради което следва да се разгледа по същество.

Съдът установи от фактическа страна следното:

Начало на адм.производство е сложено с депозирането на Сигнал пред КЗЛД с вх.№ ППН-02-372/01.07.19г от адв. Т. М. срещу ЦКБ. В сигнала се сочи, че на 11.06.19г , в централния клон на ЦКБ, М. внесла в брой сумата от 18лв по сметката на К. на ЧСИ в ЦКБ , която сума е дър.такса за изготвяне на справка от ЧСИ. Служителката от централния клон на ЦКБ/в [населено място]-бел. на Съда/, който я обслужил - Е. Н. Р., ѝ поискала личен документ за удостоверяване на самоличността.След извършване на банковата операция, служителката ѝ предоставила „вносна бележка“/л.49 гръб/, на която без съгласието на М. била записала следните нейни лични данни: три имена, ЕГН, адрес, вид,номер,издател и дата на издаване на документа-лична карта, уникален идентификационен номер. М. моли КЗЛД да извърши проверка дали действията на служителката са прекомерни и с каква цел тя е събрала толкова лични данни /М. счита, че събирането на лични данни като адрес и ЕГН не е законово обосновано и не отговаря на задължителните за събиране лични данни за такава сума. М. моли КЗЛД да я уведоми за резултатите от проверката, както и дали и какви действия са предприети при евентуално установяване на неправомерни действия на служителката.

С писмо от 18.09.219г/връчено на 24.09.19г/, Гл.Секретар на КЗЛД, на осн. чл. 26 от АПК, уведомил само и единствено ЦКБ за образуването по жалбата/така е именован в писмото Сигнала на М.-бел. на Съда/ адм.производство, като е даден 7мо дневен срок за становище по жалбата и представяне на доказателства.С Писмо от 02.10.19г ЦКБ уведомява КЗЛД, че ЦКБ -в качеството си на кредитна институция, е администратор на лични данни и обработва личните данни на клиентите на осн. Регламент /ЕС/ 2016/679 /Общия Регламент за защита на личните данни/. На 11.06.19г са били обработени личните данни на М. на осн. чл. 6 §1 б.“б“ от този Регламент /предприети от нея стъпки за извършване на платежна операция/ и чл. 6 § 1 б.“в“ от този Регламент /обработването е било необходимо за спазване на законовото задължение на администратора, който като кредитна институция има задължения по ЗМИП, Регламент /ЕС/ 2015/847 /относно информацията, придружаваща преводите на средства/, ЗПУПС и Наредба № 3/18г на БНБ/.Посочено е в писмото, че ЦКБ е обработила личните данни на М. за целите на платежната операция, като е спазила чл. 4 от Регламент /ЕС/ 2015/847, а действията на служителката са правомерни и в

съответствие с норм.актове и вътрешните актове на самия администратор относно личните данни /за съхраняване,изтриване,унищожаване и сроковете за това/, достъпни на страницата му /с посочен ел.адрес/.Посочено е още, че М. е депозирала молба и в самата ЦКБ за извършване на проверка- с вх.№99509/27.06.19г/т.е. преди сигнала до КЗЛД-бел. на Съда/, на която е получила отговор от ЦКБ с изх.№ 107919/12.07.19г.

Сигналът/така е посочен в протокола-бел. на Съда/ на М. е разгледан на заседание на КЗЛД , проведено на 04.12.19г /съставен е прот.№ 48/, като е взето решение да се извърши проверка на формуляра в БНБ.

Сигналът/така е посочен в протокола-бел. на Съда/ на М. е разгледан на второ заседание на КЗЛД , проведено на 11.12.19г /съставен е прот.№ 49/, като е взето решение, че: жалбата е допустима; конституират се страните в адм. производство-като ответник ЦКБ, а като заинтересована страна-БНБ; насрочва се открито заседание за разглеждане на жалбата по същество.

С писма от 08.01.20г КЗЛД уведомява за насроченото открито заседание М., ЦКБ и БНБ/на която се дава възможност на осн. чл. 34 ал.3 от АПК, в 7мо дневен срок от съобщението да изрази становище и представи доказателства/.

Сигналът/така е посочен в протокола-бел. на Съда/ на М. е разгледан по същество на трето заседание на КЗЛД , проведено на 22.01.20г /съставен е прот.№ 3/, в присъствието на трима от членовете на КЗЛД/Председателя на КЗЛД не присъства/. Взето е единодушно решение от тримата, че: жалбата е основателна; на осн. чл. 58 §2 б.“г“ от Регламент /ЕС/ 2016/679 издава Разпореждане на администратора ЦКБ да съобразява операциите по обработване с разпоредбите на този Регламент/непосочено кои-бел. на Съда/, като при банков превод /неуточнено за какви суми -бел. на Съда/, да обработва само нормативно изискуемите лични данни /непосочено какви-бел. на Съда/; определен е срок за изпълнение на Разпореждането-14-дневен от влизане в сила на Решението, след което да се уведоми КЗЛД за изпълнението, като се представят съответните доказателства; уважават се разноски на проц.представител на М.; определя се срок за изготвяне на решението- 12.02.20г /а е изготвено на 08.06.20г-бел. на Съда/. По време на самото заседание адв. М./проц.представител на М./ сочи, че в случая ЕГН, адрес и данните за личната карта са събраните в повече лични данни /достатъчни са били само трите имена/, като моли КЗЛД да разпорежи на ЦКБ те да бъдат заличени , а самата ЦКБ да бъде наказана за неспазване на Регламент /ЕС/ 2016/679 . На адв. М. е указано, че такива искания няма в сигнала на М. и КЗЛД ще се произнесе само по исканията в сигнала/жалба.

Въз основа на протоколното решение, е съставено обжалваното Решение № ППН-02-372/2019/08.06.19г на КЗЛД, подписано от тримата членове, взели решението на заседанието на 22.01.20г.Видно от решението, КЗЛД приема, че: производството е по реда на чл. 38 от ЗЗЛД и е образувано по жалба на М. срещу ЦКБ; на осн. чл. 10 ал.1 от ЗЗЛД вр. чл. 57 §1 б.“е“ от Регламент /ЕС/ 2016/679 жалбата е разгледана по същество, като на заседание на 22.01.20г е приета за основателна; личните данни на М. са обработени на осн. чл. 6 § 1 от Регламент /ЕС/ 2016/679 /във връзка с банков превод/, като спорът е дали обработените лични данни са пропорционални, т.е. спазен ли е принципът на чл. 5 §1 б.“в“ от този Регламент/личните данни да са подходящи,свързани със и ограничени до необходимото , във връзка с целта, за която се обработват/; ЦКБ се позовава на чл.4 от Регламент /ЕС/ 2015/847 относно информацията, придружаваща преводите на средства/изискващ три имена, адрес, номер на личен документ, клиентски идентификац.номер или вместо него-място и

дата на раждане/ , доколкото ЦКБ освен администратор на лични данни по първия Регламент, е и кредитна институция по втория Регламент; при платени в офис на ЦКБ в брой 18лв от М., като доставчикът на платежни услуги и за платеца и за получателя е един и същ-ЦКБ /ситуиран в ЕС/, съгл. чл. 5 от Регламент /ЕС/ 2015/847 минималният обем лични данни на платеца е бил три имена и уникален идентификационен номер на трансакцията; нарушен е чл. 5 §1 б.“в“ от Регламент /ЕС/ 2016/679, като КЗЛД има оперативна самостоятелност кое от правомощията си по чл. 58 § 2 от Регламент /ЕС/ 2016/679 да приложи; предвид липсата на предходно установени от КЗЛД нарушения на администратора ЦКБ, нарушените права само на един субект на лични данни, но завишените изисквания към кредитните институции, КЗЛД приема за подходящо да упражни правомощието си по чл. 58 § 2 б.“г“ от Регламент /ЕС/ 2016/679, като даде Разпореждане до администратора; на осн. чл. 38 ал.3 от ЗЗЛД, КЗЛД решава, че жалбата на М. срещу ЦКБ е основателна за нарушение по чл. 5 § 1 б.“в“ от Регламент /ЕС/ 2016/679, на осн. чл. 58 § 2 б.“г“ от Регламент /ЕС/ 2016/679 разпорежда на администратора ЦКБ –да съобразява операциите по обработване с разпоредбите на Регламента, като при банков превод обработва само нормативно изискуемите лични данни, със срок за изпълнение-14дневен от влизане в сила на Решението, за което да се представят доказателства пред КЗЛД.

Решението на КЗЛД е съобщено на ЦКБ на 20.06.20г, с увед.писмо- подписано от Председателя на КЗЛД, като жалбата до Съда е от 29.06.20г.

Пред съда ЦКБ представя като доказателство/л.9/ извлечение от сметката на К. на ЧСИ, отразяващо постъпването на сумата, внесена в брой от М.. Видно от извлечението, само трите имена са наличните лични данни на М..

Съдът намира от правна страна следното:

Решението е издадено от компетентен орган, в кръга на предоставената му по закон компетентност, при наличието на необходимия кворум на заседанието на 22.01.20г и при наличието на необходимото мнозинство/по чл. 9 ал.3 от ЗЗЛД/ при вземането на решението на 22.01.20г/от тримата присъствали от общо 5 бр. членове на КЗЛД съгл. чл. 7 ал.1 от ЗЗЛД/.Решението не е нищожно, като гласът на Председателя на КЗЛД е приравнен на гласа на всеки от останалите членове на КЗЛД, като в ЗЗЛД няма норма , която да налага един от гласовете на гласувалите решението да е именно на Председателя на КЗЛД и същият да е задължителен участник в заседанията на КЗЛД /чл. 9 ал.3 от ЗЗЛД изисква само наличие на мнозинство, т.е. поне трима от общо петимата членове на КЗЛД да са гласували за решението/.

Решението е издадено в писмена форма съгл. общата норма на чл. 59 ал.1 от АПК, като съдържа реквизитите по чл. 59 ал.2 от АПК, вкл. фактически и правни основания. Съдът намира за основателно възражението на жалбоподателя, че диспозитивът на Решението е неясен - не е посочено изрично в т.2 от диспозитива: при какви точно банкови преводи /в мотивите на решенето се коментират само определен вид – такива по чл. 5 от Регламент /ЕС/ 2015/847/ ; кои точно са нормативно изискуемите за тях лични данни /в мотивите се коментират като такива само трите имена на платеца- но само относно коментирания вид платежни операции/; кои точно разпоредби от Регламент /ЕС/ 2016/679 следва да се спазват.Както вече Съдът посочи, в мотивите си КЗЛД коментира само определен вид конкретни банкови операции и респ. необходимите за тях минимални лични данни, докато в т.2 от диспозитива на Решението /дадено на осн. чл. 38 ал.3 от ЗЗЛД вр. чл. 58 § 2 б.“г“ от Регламент /ЕС/ 2016/679/, КЗЛД дава обобщено разпореждане на администратора ЦКБ /но не и на

обработващия лични данни-бел. на Съда/ - да съобразява операциите по обработване на данни с разпоредбите на регламента и това да стане по указан/твърде обобщено указан -бел. на Съда/ начин и в определен срок. Съдът намира, че твърде обобщеният диспозитив по т.2 от Решението ще препятства адресата му да го изпълни.

Съдът намира, че Решението е постановено при допуснато съществено нарушение на административно-производствените правила в хода на адм.производство. Нарушението е съществено, тъй като е довело до неучастие в производството на лице, което задължително е следвало да участва.КЗЛД не е конституирала правилно страните в адм. производство /за което никакви възражения имат всички страни по делото/, респ. производството не е образувано проведено и приключило с постановен краен адм.акт по отношение на надлежните страни. Производството е образувано по сигнал на М., който по естеството си представлява жалба до КЗЛД по чл. 38 ал.1 от ЗЗЛД. В него изрично е посочено от М. , че се желае проверка на законосъобразността на действията на конкретен служител, който е обработил личните й данни на посочена дата,място и повод, като моли да бъде уведомена за взетите мерки от КЗЛД спрямо този служител/посочен с три имена,длъжност и конкретен офис на ЦКБ, в които работи/.**Ответник в адм. производство следва да е именно този служител на ЗКБ, в качеството му на обработващ лични данни/а не на администратор, какъвто е ЦКБ/.** В жалбата на М. не се съдържа оплакване, че администраторът ЦКБ прилага незаконсъобразни практики при събиране и обработка на лични данни, а че конкретния служител и то при конкретна банкова операция е събрал нейни лични данни вповече от мин.изискуемото.М. е сезирала КЗЛД за нарушени нейни права по Регламент /ЕС/ 2016/679/, а той **разписва правила както за администраторите по чл. 4 т.7, така и за обработващите лични данни по чл. 4 т.8** от този Регламент.Нормата на чл. 5 §1 б.“в“ от Регламент /ЕС/ 2016/679 може да бъде нарушена както от администратора, така и от обработващия лични данни. В отговора на ЦКБ до КЗЛД е посочено изрично, че **служителката на ЦКБ е действала в изпълнение на вътрешните актове на ЦКБ, достъпни на страницата на Банката. КЗЛД е следвало да се запознае с тези вътрешни актове** и след като даде възможност на жалбоподателката М. изрично да посочи дали жалбата и е насочена **и** срещу администратора ЦКБ, да прецени/според уточнението на жалбата/- дали ЦКБ да бъде конституирана като втори ответник в адм. производство /ако жалбата се насочи и срещу администратора, освен срещу обработващия личните данни/, или ЦКБ да бъде конституирана само като заинтересована страна в адм. производство/ доколкото се сочи от самата ЦКБ, че служителката е изпълнявала вътрешните актове на администратора/.При липса на каквото и да е посочване от М. в жалбата й, че желае да бъде проверена и наказана самата ЦКБ /а жалбата не е оставена без движение за уточнение има ли оплакване спрямо ЦКБ като администратор/, проведеното адм. производство от КЗЛД само спрямо ответник ЦКБ, се явява проведено при ненадлежни страни/липсва надлежния ответник/. В адм. производство изобщо не е следвало да се конституира БНБ като заинтересована страна, а като ответник е следвало да се конституира само конкретната служителка като обработващ личните данни /щом няма допълнително уточнение спрямо ЦКБ като администратор/.

Съгл. **чл. 168 ал.5 от АПК**, когато Съдът установи наличието на съществено нарушение на административно-производствените правила по ал. 4, той отменя акта и изпраща преписката на съответния компетентен административен орган, **без да**

проверява основанията по чл. 146, т. 4 и 5/материална законосъобразност и съответствие с целта на закона/. Съществено нарушение на административно-производствените правила по ал. 4 на чл. 168 от АПК е налице при всички случаи, когато вследствие на нарушаване на задължението за уведомяване, гражданин или организация са били лишени от възможността да участват като страна в производството по издаване на индивидуален административен акт. В случая обработващият личните данни, срещу когото е депозирана жалбата на М., е била лишена от възможност да участва в адм. производство/не участва и в съдебното/, като не просто не е уведомена от КЗЛД за образуваното адм. производство, а изобщо не е конституирана като единствения /поне до уточняване относно администратора/ надлежен ответник в адм. производство.

Решението следва да се отмени на процесуално основание /и поради неясен диспозитив също/ и преписката да се върне за ново произнасяне, при което следва: правилно да се конституират страните в адм. производство /след уточнение дали жалбата е и срещу администратора, освен срещу обработващия личните данни;/ да се съберат и анализират от КЗЛД и вътрешните актове на ЦКБ относно обработването и съхранението на лични данни; ако жалбата е и срещу администратора ЦКБ- да се направи само спрямо него/не и спрямо обработващия данните/ съпоставка на задълженията му по двата регламента /тъй като съчетава две качества-на администратор на лични данни и на кредитна институция/, като се прецени нормите на кой от двата регламента се явяват специални и кои се явяват общи спрямо задълженията на администратор-кредитна институция; диспозитивът да се формулира достатъчно конкретно /спрямо конкретните фактическите установявания/ или обобщено /ако не е само спрямо конкретни банкови операции/, като се посочат вида операции, мин.изискуемите за тях лични данни и кои норми на Общия регламент за личните данни следва да се спазват, респективно са нарушени – съответно от обработващия и от администратора /поотделно/.

При този изход на спора, искането на жалбоподателя за разноски е основателно по чл. 143 ал.1 от АПК. На ЦКБ следва да се присъдят разноски в размер на 50лв дър.такса и 100лв. юрисконсултско възнаграждение в мин.размер по чл. 78 ал.8 от ГПК вр. чл. 37 от ЗПП вр. чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ /общо 150лв разноски/. На никоя от заинтересованите страни не се дължат разноски- не е налице нито една от хипотезите по чл. 143 от АПК за тях.

Водим от горното и на осн. чл. 172 ал.1 и 2 вр. чл. 168 ал.5 вр. чл. 173 ал.2 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № ППН-02-372/2019/08.06.20г на КЗЛД, по жалба вх.№ ППН-02-372#19/19/29.06.20г на [фирма]-С..

ВРЪЩА ПРЕПИСКАТА на КЗЛД за ново произнасяне, съобразно задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на настоящото решение.

ОСЪЖДА Комисия за защита на личните данни да заплати на [фирма]-С. сумата от

150лв/сто и петдесет лева/, представляваща разноси по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред ВАС в 14-дневен срок от съобщението.

Съдия: